

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଚାଳିଶି

ପୌଲସ୍

Jeff Pippenger

2024-01-04

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକକୁ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରି ସହିତ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅମୋହରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେ ଅଂଶଟି ଅମୋହରିତ ହୋଇଥିଲା ସେହିଟା ଥିଲା ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ଆଠ ଓ ନଅ। “ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି”—ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ, ଚାରି, ଏବଂ ପରେ ସାତରୁ ନଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କର ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ସେହି ଇତିହାସରେ (1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ), ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ମୂଳାଧାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ 1843 ର ପ୍ରଥମ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର ଚାର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସେହି ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ଅଛି। ଦାନିଏଲ ସାତ ଓ ଆଠ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ଅଛି। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର “ଦୈନିକ” ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଯେପରି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର “ସାତ ସମୟ” ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଇସ୍ଲାମର ତିନୋଟି “ହାୟ” ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଅଛି। ପରମେଶ୍ୱର ପୁନଃପୁନଃ ପୂର୍ବରୁ ସତେତନ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେହି ମୂଳାଧାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆକ୍ରମିତ ହେବ।

“ସିଓନର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରହରାମାନଙ୍କ ଭଳି ଯେମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏମିତି ଲୋକ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଜନସମୂହର ସମ୍ମୁଖରେ ବିପଦମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି,—ଏମିତି ଲୋକ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମ, ଧର୍ମିକତା ଓ ଅଧର୍ମିକତା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।”

“ସତର୍କବାଣୀ ଆସିଛି: 1842, 1843, ଏବଂ 1844ରେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଥିବା ସମୟରୁ ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଆସୁଛୁ, ତାହାକୁ ବିଷ୍ଣୁ କରନ୍ତି ଏମିତି କିଛି ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶରେ ଥିଲି, ଏବଂ ସେଥିଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଛି, ଯେ ଆଲୋକ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହି। ଆମେ ସେହି ମଞ୍ଚରୁ ଆମ ପାଦ ହଟାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅୁ, ଯାହା ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦିନକୁ ଦିନ ଆମେ ଆକ୍ରମିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲୁ, ଆଲୋକର ସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲୁ। ତୁମେ କି ଭାବୁଛ କି, ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିପାରିବି? ଏହା ଅନାଦି ଶିଳା ସଦୃଶ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏହା ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରୁ ନିରନ୍ତର ମୋତେ ପଥଦର୍ଶନ କରୁଆସିଛି।” Review and Herald, April 14, 1903.

ଧୂଳି-ଝାଡୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍‌ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ସଂପାଦିତ ହେବାକୁ ଥିବା, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିଶାୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନେ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନିତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି; କାରଣ ଶେଷ ଦିନ ଆସିପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିର ଡଳେ ସମାଧି ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା।

ତୋର ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ହେବେ, ସେମାନେ ପୁରାତନ ଧର୍ମସମ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ତୁମେ ଅନେକ ପିଢ଼ୀର ଭିତ୍ତିମୂଳକୁ ଉଠାଇବ; ଏବଂ ତୁମକୁ କୁହାଯିବ, ଭଙ୍ଗା ଦେବାଳର ମରାମତକାରୀ, ବାସଯୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଥଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃସ୍ଥାପକ। ଯିଶାୟ 58:12.

“ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବାଟି ପୌରାଣିକତା ଓ ପାପାସତ୍ତ୍ୱ । ର ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ସିଦ୍ଧି । ଯୁଗ ଯୁଗ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚାଏ। ପୌରାଣିକତାର ଏହି ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ପରେ ପାପାସତ୍ତ୍ୱ । ଆସୁଥିବା ବିଷୟଟି ହେଉଛି ସେହି ଗଠନାତ୍ମକ ଧାର୍ମିକତା, ଯାହାକୁ William Miller ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵା ଶୀର ଆଧାରରୂପେ ବ୍ୟ ବହାର କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ଧ୍ଵଂସାବଶେଷଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଜାଡ଼ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ, ଅନେକ ପିଢ଼ିର ଧ୍ଵଂସାବଶେଷଗୁଡ଼ିକୁ, ପୁନଃ ସୁଦ୍ଧା କରିବେ । ଯିଶାୟା ୬୧:୪ ।

ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀର ଗଠନକୁ ଏକ ଢାଞ୍ଚାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ସେହି ଦୁଇ ଶକ୍ତିର ଇତିହାସ ଓ ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ । “ବାସ କରିବା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା” ମାନେ ହେଉଛି ମିଲରଙ୍କ ଢାଞ୍ଚାର ପୁନଃସ୍ଥାପନ, ଯାହାକି ତାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମାଟି-ବ୍ରହ୍ମ ଧରିଥିବା ଲୋକଟିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଥିଲା । ଯିଶାୟା ବାବିଲନରୁ ଫେରିଥିବା ଏଜ୍ରା ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମରାମତ କରିଥିବା ଇତିହାସର ଉଦାହରଣକୁ ବ୍ୟବହାର କରି, ପୂର୍ବତନ ଉଜାଡ଼ସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ।

ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ମହା ଅପରାଧରେ ରହିଆସିଛୁ; ଏବଂ ଆମର ଅନ୍ୟାୟକର୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମେ, ଆମର ରାଜାମାନେ, ଓ ଆମର ଯାଜକମାନେ, ଦେଶଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଖଣ୍ଡ, ବନ୍ଦୀତ୍ଵ, ଲୁଚ, ଓ ମୁହଁର ଲଜ୍ଜା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛୁ, ଯେପରି ଆଜି ଘଟିଛି । ଆଉ ଏବେ ଥୋଡ଼ା ସମୟ ପାଇଁ ଆମର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଣୁ ସେ ଆମ ପାଇଁ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ପଳାଇ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଆମକୁ ଗୋଟିଏ କିଳ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆମର ପରମେଶ୍ଵର ଆମର ଚକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତୁ, ଓ ଆମର ବନ୍ଧନାବସ୍ଥାରେ ଆମକୁ କିଛି ପୁନର୍ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ଆମେ ଦାସ ଥିଲୁ; ତଥାପି ଆମର ପରମେଶ୍ଵର ଆମର ବନ୍ଧନାବସ୍ଥାରେ ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପାର ରାଜାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମ ପ୍ରତି କୃପା ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଆମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ତାହାର ଧ୍ଵଂସସ୍ଥଳମାନଙ୍କୁ ମରାମତ କରନ୍ତୁ, ଓ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଆମକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀର ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଜ୍ରା ୯:୭-୯ ।

ଏଜ୍ରା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି “ଅବଶିଷ୍ଟ”ଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଏଜ୍ରା ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହେ ଯେ, “ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନଠାରୁ ଆଜିର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ମହା ଅପରାଧରେ ରହିଆସିଛୁ; ଏବଂ ଆମ ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଆମେ, ଆମର ରାଜାମାନେ ଏବଂ ଆମର ଯାଜକମାନେ, ଦେଶମାନଙ୍କର ରାଜାମାନଙ୍କ ହାତକୁ, ତଳଖାରକୁ, ବନ୍ଦୀତ୍ଵକୁ, ଲୁଚକୁ, ଏବଂ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଲଜ୍ଜାକୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛୁ ।” ସେ ଯେ “ଦିନ” ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ସେହି “ଦିନ” ହେଉଛି ସେଇ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ଅକ୍ରିମ କାଳର “ଅବଶିଷ୍ଟ” ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରେ ।

ଏଜ୍ରାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ, ଯେମାନେ ସାତ୍ଵେ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଲେବୀୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏଜ୍ରା ଓ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନେ ନିର୍ବାସନରୁ ଫେରି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେମାନେ ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିରୂପ ହେଲେ, ଯାହା ହେଉଛି ମିଲରଙ୍କ ମୌଳିକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି କାରଣରୁ, ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଢାଞ୍ଚାକୁ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।

“ପ୍ରେ ରିତମାନେ ଏକ ନିଷ୍ଠିତ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଗଯୁଗର ଶିଳା ଉପରେ । ଏହି ଭିତ୍ତି ପାଖକୁ ସେମାନେ ସେହି ପଥରମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ଜଗତରୁ ଖଣି ଖୋଳି ଉଠେ । ଲନ କରିଥିଲେ । ନିର୍ମାତାମାନେ ବାଧା ବିନା ପରିଶ୍ରମ କରିନଥିଲେ । ଖ୍ରୀ ୧ଷ୍ଠ ଶତାବ୍ଦୀ ମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମନୋଭାବ, ପୂର୍ବାଗ୍ରହ, ଏବଂ ଘୃଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀର ନିର୍ମାତା ଭାବରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା ଅନେକଙ୍କୁ ନହେମିୟଙ୍କ ଦିନର ପ୍ରାଚୀର-ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି: ‘ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାର ବୋହୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାର ଚଢ଼ାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ

ପ୍ର ତେ୍ୟ କଜଣ ଗୋଟିଏ ହାତରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ର ଧରିଥିଲେ।' ନହେମିୟ 4:17।" The Acts of the Apostles, 596.

ଯିଶାୟାର ଉଭୟ ଅନୁକ୍ଷେପରେ, କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଅନେକ ପିଢ଼ୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଓ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା। ଯିଶାୟା ଏଠାରେ ଏକ ଆତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଶାବ୍ଦିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଭିତ୍ତିମୂଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ ନକଲୀ ରତ୍ନର ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଆବୃତ ହୋଇଗଲା। ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଟ ଓ ପଥରର ଶାବ୍ଦିକ ଗଠନକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ମିଲରଙ୍କର ସେହି ରୂପରେଖ, ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଶିଳ୍ପ "ସାତ କାଳ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପଦବଳିତ କରିଥିଲା।

ପୁନଃସ୍ଥାପନର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ "ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ" ଏବଂ "ଅନେକ ପିଢ଼ୀର ଉଜାଡ଼ସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ" ଉଠାଇବା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ଭାବରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ରେଖାକୁ ଆଣିଥିବା ପଦ୍ଧତି ମାଧ୍ୟମରେ ଭିତ୍ତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି 1843 ଏବଂ 1850ର ଅଗ୍ରଦୂତ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ମୂଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ହବକ୍‌କ୍‌କ୍‌ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଦୁଇଟି ଡାଲିକା ଅଟେ। ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ବୋଲି ଶେଷ ବର୍ଷର ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର ମିଥ୍ୟା ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଯେପରି, ଏକ ଜାଲିଆଡି ଭିତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦରେ, ଏହା ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ।

"ଶତ୍ରୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥିରଭାବେ ଦାଁଡ଼ି ରହିବା ପାଇଁ ଏକ ଜନସମୂହକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆମ ଭାଇମାନଙ୍କ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ମନକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ତାହାର କୁତର୍କଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସମୟର ବିପଦ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ମନକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଘୁଞ୍ଚାଇଦେବା ପାଇଁ ରଚିତ। ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ କିଛିମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଦେଉନାହାନ୍ତି, ଯାହା ସ୍ତ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆସି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିକ୍‌ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ନିର୍ଫଳ କରିଦେଇ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ଅନୁଭବକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନିନେଇ, ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାନ୍ତି।"

"ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଁଡ଼ି ରୁହ, ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର—ସେଇ ଭଲ ପଥ କେଉଁଠି ଅଛି—ଏବଂ ସେଥିରେ ଚାଲ।' ଯିରିମିୟା 6:16।"

"ଆମର ବିଶ୍ଵାସର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ—ଯେଉଁଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା—କେହି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତଳିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁ। ଏହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରିଆସୁଛୁ। ଲୋକମାନେ ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜିପାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ଆଗରୁ ଯାହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହା ଭ୍ରମ। ଯେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"

"ପୂର୍ବକାଳରେ ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ଵାସ ଗଢ଼ିବାକୁ, ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କେତେଦିନ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲା? ଶୀଘ୍ର ସେହିଟି ଧୂସ୍ର ହେଲା, କାରଣ ତାହା ଶିଳା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା।"

"ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କଥାବାଞ୍ଚିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା? ସେମାନଙ୍କୁ କି ମିଥ୍ୟା । ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ, ସବୁ କରିଯାରି ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ଏହା କହିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା କି: 'ଯେ ଭିତ୍ତି ପଡ଼ିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ପଡ଼ିତ କରିପାରନାହିଁ?'

1 Corinthians 3:11."

“ଏହିପରି, ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଆରମ୍ଭିକ ଦୃଢ଼ତାକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଚଳଭାବେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ। ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଜଗତରୁ ବାହାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ସ୍ୱର୍ଗିତ ଓଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରଣ, ଘୋଷିତ ସତ୍ୟର ପ୍ରାମାଣିକତା ଉପରେ ନିଜ ମୁଦ୍ରା ଅଙ୍କିତ କରିଛି।” Testimonies, volume 8, 296, 297.

“ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିପାରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ,” ଏହା ଯେହେତ୍ତେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ସତତ୍ୱଗତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ଯିଶାୟାଙ୍କର ଅରଣ୍ୟର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେହେତ୍ତେଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ସଦୋମ୍ ଓ ମିଶରର ନଗରର ରାସ୍ତାରେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ଧରି ମୃତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦଶ କୁମାରୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଥିଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଫେରିଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆହ୍ୱାନକୁ ଶୁଣନ୍ତି। ସେମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି। ଏହିକାରଣେ, ଯଦି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସମାଚାରର ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଓ ପୂରଣ କରି ଫେରିବାକୁ ଚୟନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଯେହେତ୍ତେଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପାଦରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ସେନାବଳରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି।

“ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଜନଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ” “ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି” ବୋଲି ପରିଚିତ ଶେଷ ବର୍ଷୀର ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 1843 ଓ 1850ର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମିଲରାଇଟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ। ଏହି ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟ ହେଉଛି ହବକକ୍ସଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପରର ଉପରେ ରଖିବାକୁ ହେବ (ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି), ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟ ସେହି ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତୃତୀୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ତଦ୍ୱାରା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, ସେମାନେ 1843 ଚାର୍ଟରେ ଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ 1850 ଚାର୍ଟରେ ସଂଶୋଧିତ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ତାଲିକା (ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି) ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଏବଂ ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ, ଏବଂ October 22, 1844, ଓ ମହା ନିରାଶାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ, ଏବଂ ମହାନ ନିରାଶା—ଏହିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ। ଏହା ସତ୍ୟର ଗଠନ, କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଭିତ୍ତିରେ ନିର୍ମିତ ଯେ, ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “ସତ୍ୟ”ର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ସେହି ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ନିରାଶା ସହ ସମାନ ଅଟେ। ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଉଭୟ ଚାର୍ଟକୁ ଏକସାଥରେ ଆଣିଲେ, ସେମାନେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ତୃତୀୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯିବାକୁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉତାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅନୁଭବର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ।

ସେମାନେ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ହେବାକୁ ଡାକ ପାଇଥିଲେ (ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାର), ସେମାନେ ୨୦୨୦ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ପରେ ୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ତାକୁଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରରୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା। ସେହି ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଡାକୁଥିଲା।

ସାତଟି ବଜ୍ର ଧ୍ୱ ନିର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଏହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ବିଦ୍ୱେ । ହ ପ୍ର କାଶିତ ହେବ, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ 1 waymark ହେଉଛି ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି-ବ୍ର ଶ୍ ମଣିଷଟି ରହି ଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ର ହ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପେଟିକାରେ ପକାଇଦିଏ । ତାପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତ ମାନ ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ Miller ଜାଗ୍ର ତ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ କୁମାରୀମାନେ (Miller) ଜାଗ୍ର, ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅନେକ ପିଢ଼ୀର ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃ ପତନା ଏକ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଂଶଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଉଛି ।

ଉଲ୍ଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ରୂପରେଖା ଥିଲା ପୌରାଣିକତା ଓ ପାପାଦ୍ୟ ନାମକ ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି; ଏବଂ Future for America ପାଇଁ ରୂପରେଖା ହେଉଛି ପୌରାଣିକତା (ଅଜଗର), ତାହା ପରେ ପାପାଦ୍ୟ (ପଶୁ) ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ସ (ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ) । ଉଭୟ ରୂପରେଖାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ମୂଳ ଚାବି ହେଉଛି ପ୍ରେରିତ ପୌଲଙ୍କ ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକ । ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସ୍ୱର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ ପୌଲଙ୍କ ନାମ ଶାଉଲ ଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଚୟିତ" କିମ୍ବା "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ।

ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେବାକୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ବାଛାଯାଇଥିଲା (ନିର୍ବାଚିତ କରାଯାଇଥିଲା), ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଗଭୀର ବୁଝାମଣା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେ ବାଛାଯାଇଥିଲେ । ନୂତନ ନିୟମର ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶ ଲେଖିବାବେଳେ, ନୂତନ ନିୟମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲେଖକ ପାଉଲଙ୍କ ପରି ପୁରାତନ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ବୁଝାମଣା ଧାରଣ କରୁନଥିଲେ । ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବା ପାଇଁ ସେ ବାଛାଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ସେ କରୁଣର ସମୟକାଳ ପରେ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ସହ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଛାଯାଇଥିଲେ । ପାଉଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିନା ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୁଝାମଣା, ଏବଂ Future for America-ର ସେହି ବୁଝାମଣା, ଅସ୍ତିତ୍ୱହୀନ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯେହି ଇତିହାସରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଦେବଙ୍କ ଚୟିତ ଜନରୂପେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବାଛାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍, ଯଦିଓ ସେତେବେଳେ ଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମମାନେ ପ୍ରମୁଖତଃ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ଏହି କାରଣରୁ, ଆମେ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବିଚାର କରିବୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମିଲେରାଲଟମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଦୁଇଟି ଧୂସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଖାକାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହା କରିବା ସହିତ ଆମେ ଏହାମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବୁ ଯେ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଚିନୋଟି ଧୂସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଖାକା ଉପରେ କିପରି ପ୍ରଭାବ ପକାଏ ।

ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଏହାରେ ଅଜ୍ଞାନ ରୁହ, ଯେ ଆମ ସମସ୍ତ ପିତୃପୁରୁଷ ମେଘ ତଳେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସମସ୍ତେ ମେଘରେ ଓ ସମୁଦ୍ର ରେ ମୋଶାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମିକ ଭୋଜନ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମିକ ପାନୀୟ ପାନ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯେ ଆତ୍ମିକ ଶିଳା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା, ତାହାରୁ ପାନ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶିଳା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ଵର ସକ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ । ଏବେ ଏହି ସବୁ ଆମ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଘଟିଲା, ଯେଣେକି ଆମେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଲୋଭନ କରୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲୋଭ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ତୁମେ ମୂର୍ଖମୂଳକ ହେଉ ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ହୋଇଥିଲେ; ଯେପରି ଲେଖାଅଛି, "ଲୋକମାନେ ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ପାଇଁ ବସିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୀଡ଼ା କରିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ ।" ଏବଂ ଆମେ ବ୍ୟତିଚାର କରିବା ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏକ ଦିନରେ ତେଜସ୍ୱୀ ହଜାର ପଡ଼ିତ ହେଲେ । ଏବଂ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପରୀକ୍ଷା ।

କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସର୍ପମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେଲେ। ଏବଂ ତୁମେ କୁହୁକୁହୁ କର ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହି କୁହୁକୁହୁ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସଂହାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେଲେ। ଏବେ ଏହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଛାଡ଼ି ସ୍ୱରୂପ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ସଚେତନତା ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ମାନଙ୍କର ଶେଷ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। 1 କରିନ୍ଥ 10:1-10।

ଦଶଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପଦରେ, ପୌଲ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ବସ୍ତୁସ୍ଥାର ଆଚାର ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମଣରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଶିଳା ଏକ “ଆତ୍ମିକ ଶିଳା” ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଶିଳା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଥିଲା। ଏହି ଅଂଶଟି ଏକ ସତର୍କବାଣୀ, ଏବଂ ଏହି ଅଂଶଟି ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ସତ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ଏକ ବିଷୟ। ଆଡ୍ରେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଜ୍ଞାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ପୌଲ କେବଳ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ପାଠଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା, ଯାହାକି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାରେ ଅତି ରହନ୍ତି ଯେ ପୌଲ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାକୃତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରାୟତଃ ପୌଲଙ୍କର ଅର୍ଥ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କ’ଣ ଥିଲା, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଂଶଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

“ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜମାନଙ୍କ ସମୟ ପାଇଁ ତୁଳନାରେ ଆମ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧିକ କଥା କହିଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଛି। ‘ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଘଟିଲା; ଏବଂ ଯୁଗାନ୍ତ ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମ ଚେତାବନୀ ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଲିଖାଯାଇଛି।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହାକି ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବାମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରନ୍ତି।’ 1 Peter 1:12....”

“ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣାମାନେ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିମାନେ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କଲିସିଆରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ହେଉଛନ୍ତି।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

“ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ମହାନ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଣ୍ଡଳୀମଧ୍ୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ହେଉଛି,—ଏଭଳିଭାବେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପାଉଲଙ୍କ ଅର୍ଥକୁ ସାରାଂଶରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଶାନ୍ତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଚିତ୍ରଣ ଭାବେ ପାଉଲ ଯେପରି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିରୋଧରେ ଶୟତାନ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ଆକ୍ରମଣ ଆଣିଛି। ପ୍ରଥମଟି, ଯାହାକି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି, ସେହି ଦାବି ଯେ ପାଉଲ କେବଳ ଏତିକି ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେହି ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଏକ ଅର୍ଥସତ୍ୟ, ଏବଂ ଅର୍ଥସତ୍ୟ କୌଣସିପରି ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସରୁ ଯେ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରାଯାଇପାରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପକାର ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଯେ ସେହି ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ଅର୍ଥସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଯାହା ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ହୋଇଛି।

“ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା ଏକ ଶାପ ରହିଛି—ଯଦି ସେମାନେ ଜଗତରୁ ବାହାରି ପୃଥକ ରହନ୍ତି, ଏବଂ ନିମ୍ନ ଆଜ୍ଞା ପାଳନର ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ପୂଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୋଇ, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ଉଚ୍ଚ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଦଦଳିତ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ଶାପ। ବିଦ୍ରୋହୀ ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ ଓ ଅନ୍ୟ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଚିତ୍ର ଚି ଆମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯେ, ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅତିକ୍ରମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରୁ

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଉ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି ପଡ଼ିତ ହେବୁ। 'ଏବେ ଏହି ସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଘଟିଲା; ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସତର୍କତା ପାଇଁ ଏହା ଲିଖିତ ହୋଇଛି।' Testimonies, volume 1, 609."

ଏକ ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏପରି କରାଗଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିଣତ କରେ।

"ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଧୃତ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଧୃତ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।" The Great Controversy, 371.

ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସ କେବଳ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଯେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ, ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଆତ୍ମଭିତ୍ତି ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୱାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହା ସେହି ଅର୍ଥସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଇ ଠକାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା କଳ୍ପିତ କଥାମାନଙ୍କର ପଦାର୍ଥରେ ସମ୍ମିଳିତ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ପ୍ରେରିତ ପୌଲସଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ତାହାର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି।

ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ହୃତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରତିସଂସ୍କାର-ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସକାଳରେ ଯେଶୁଇଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଭାବିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ସାର ହେଉଛି ଏହି ଧାରଣା ସହ ସମ୍ମତ ଜଣାଇବା ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଯେଶୁଇଟମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଏହା ଯେ, ସେହି ଇତିହାସ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଏହି ମିଥ୍ୟା ଏହି ବୁଝାମଣାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଭାବିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ରୋମର ପୋପ ହେଉଛନ୍ତି ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ; କାରଣ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି ଦେଏ ଯେ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ଜଣେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ ଜଣେ ଶାବ୍ଦିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୁଅନ୍ତି। ତେବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହର ସେହି ବେଶ୍ୟା, ଯାହାର କପାଳରେ "ରହସ୍ୟମୟ ବାବିଲ" ଲେଖାଯାଇଛି, ଏକ ଏମିତି ବେଶ୍ୟା ହେବେ ଯିଏ ବାବିଲର ଶାବ୍ଦିକ ଦେଶରେ ଉଦ୍‌ଭବ କରିବେ, ଯାହା ଆଜିର ଇରାକ ଅଟେ।

"ଯେମାନେ ବଚନ ସମ୍ପନ୍ନ ନିଜମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଅର୍ଥକୁ ଦେଖିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ।" Kress Collection, 105.

ପୋପ୍ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶକ୍ତିକୁ (କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଂଗଠନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବାବିଲନ୍‌ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଷୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍‌ହରଣର ଆତ୍ମିକ ପୂରଣ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଲେମାତ୍ର ସେହି ଚିହ୍ନଟ ସଠିକ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ। ପୌଲ୍ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ତାହା କୌଣସି ନୂତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସାଧାରଣତଃ ପୁରାତନ ନିୟମ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଠାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ।

ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କର ମୋଚନକର୍ତ୍ତା, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ପ୍ରଥମ, ଏବଂ ମୁଁ ଶେଷ; ଏବଂ ମୋ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଇଶ୍ୱର ନାହିଁ। ଏବଂ ମୋ ପରି କିଏ ଅଛି, ଯେ ତାକିବ, ଏବଂ ତାହା ଘୋଷଣା କରିବ, ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ତାହାକୁ କ୍ରମରେ ବିନାସ କରିବ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀନ ଜନଗଣଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଛି? ଏବଂ ଯେସବୁ କଥା ଆସୁଛି, ଓ ଆଗକୁ ଆସିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି। ଭୟ କର ନାହିଁ, କିମ୍ପା ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ: ସେହି ସମୟରୁ କି ମୁଁ ଚୋଟେ ଏହା କହିନଥିଲି, ଏବଂ ଘୋଷଣା କରିନଥିଲି? ତୁମେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ଅଟ। ମୋ ବ୍ୟତୀତ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି? ହଁ, କୌଣସି ଇଶ୍ୱର ନାହିଁ; ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 44:6-8।

ଆମେ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ 1 ହେବାକୁ ହେବ, ପୌଲଙ୍କ ପରି, ଯେ ଆଲଫ ଓ ଓମେଗା କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମସ୍ତ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେପରି "ଆସୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ଶେଷ ଦିନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉ। ପୌଲ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜଣେ ପାରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀମୂଳକ ସଂଯୋଗ-କଡ଼ି ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିଲେ। 1798 ମସିହାରେ, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ, ଶେଷକାଳରେ ଜଣାନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ଲେଖନୀମାନେ ହିଁ ଥିଲେ।

ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାକୃତିକ ବାବିଲୋନ, ପ୍ରାଚୀନ ପୂର୍ବଦେଶର ସନ୍ତାନମାନେ, ପ୍ରାଚୀନ ମିଶର, ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀସ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ମେଦୋ-ପର୍ସିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରତୀକମାନେ ସେହି ପ୍ରାକୃତିକ ଚତୁର୍ଯ୍ୟାସ ପ୍ରଥମେ ଆସେ, ଏବଂ ପରେ ଆସୁଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚତୁର୍ଯ୍ୟାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୌଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ପ୍ରାକୃତିକ ଆଦମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଦମକୁ (ଯିଏ କ୍ରୀଷ୍ଟ) ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ କରୁଥିଲେ।

ଏହିପରି ଲେଖାଯାଇଛି, "ପ୍ରଥମ ମଣିଷ ଆଦମ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲେ"; "ଶେଷ ଆଦମ ଜୀବନବାୟକ ଆତ୍ମା ହେଲେ।" ତଥାପି ଯାହା ଆତ୍ମିକ, ତାହା ପ୍ରଥମେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ, ସେହି ପ୍ରଥମେ; ଏବଂ ପରେ ଯାହା ଆତ୍ମିକ। ପ୍ରଥମ ମଣିଷ ପୃଥିବୀରୁ, ପୃଥିବୀମୟ; ଦ୍ୱିତୀୟ ମଣିଷ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରଭୁ। ଯେପରି ପୃଥିବୀମୟ, ସେପରି ପୃଥିବୀମୟମାନେ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ, ସେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ। ଏବଂ ଯେପରି ଆମେ ପୃଥିବୀମୟଙ୍କ ଛବି ଧାରଣ କରିଛୁ, ସେପରି ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟଙ୍କ ଛବି ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବୁ। 1 କୋରିନ୍ଥୀୟ 15:45-49.

ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଆଦମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ଯାହାକି ସେ ଏହି ଅଂଶରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହୁଛନ୍ତି, "ପ୍ରଥମେ ଯାହା ଥିଲା ସେଟା ଆତ୍ମିକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ; ଏବଂ ପରେ ଯାହା ଆତ୍ମିକ।" ଶାବ୍ଦିକ, ଯାହାକୁ ପାଉଲ ଏଠାରେ "ସ୍ୱାଭାବିକ" ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ସେହିଟା ପ୍ରଥମ; ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ହେଉଛି ଶେଷ। ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରଥମ ଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ "ପରେ" ଆସେ।

ଆକ୍ଷରିକ ବାବିଲ ପ୍ରଥମେ ଆସେ, ତାହା ପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲ। ପାଉଲଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଟି ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଇତିହାସର ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ, ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ଷରିକରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହା କ୍ରୁଶର ସମୟକାଳ, ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ଷରିକରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକକୁ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନଟି ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ।

କାରଣ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟ। କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେ ଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିଛ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଛ। ଏଠାରେ ନ ଯିହୁଦୀ ଅଛି, ନ ଗ୍ରୀକ; ନ ଦାସ ଅଛି, ନ ସ୍ୱାଧୀନ; ନ ପୁରୁଷ ଅଛି, ନ ସ୍ତ୍ରୀ; କାରଣ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କରେ ଏକ ଅଟ। ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ତେବେ ତୁମେ ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶ, ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉଦ୍ଧରାଧିକାରୀ ଅଟ। ଗାଲାତୀୟ 3:26-29।

ତୁମର ଜନ୍ମାଧିକାର ଯେତେବେଳେ ଯାହାହେଉ ନାହିଁ, ଯଦି ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶ ହେଉଛ। ତୁମେ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲ ନୁହଁ; ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ। ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକକୁ ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ସେହିଥିଲା କ୍ରୁଶ। ପାଉଲ ମାନବଜାତିକୁ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ନିଜସ୍ୱ ନିୟମ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ନଗର ଅଛି, ଯାହା ତାଙ୍କର ପରିବାର ଓ ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ କିମ୍ବା ଶାବ୍ଦିକ ଆଦମଙ୍କର ପୁତ୍ର, କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଦମଙ୍କର ପୁତ୍ର।

କାରଣ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ, ଅତ୍ରାହାମଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଜଣେ ଦାସୀରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀରୁ। କିନ୍ତୁ ଯେ ଦାସୀରୁ ଥିଲେ, ସେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଜନ୍ମିଥିଲେ; ଆଉ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀରୁ ଥିଲେ, ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମିଥିଲେ। ଏହି ସବୁ କଥା ରୂପକ ସ୍ୱରୂପ; କାରଣ ଏହି ଦୁଇଜଣୀ ଦୁଇଟି ନିୟମର ପ୍ରତୀକ; ଜଣେ ସାନୟ ପର୍ବତରୁ,

ଯେ ଦାସତ୍ୱ ପାଇଁ ସକ୍ରମେ ନିଜ ଜନ୍ମ ଦେଉଛି, ସେ ହେଉଛି ହାଗର। କାରଣ ଏହି ହାଗର ଆରବରେ ସୀନୟ ପର୍ବତ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯିରୁଶାଲେମ୍ ସହ ସମାନ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସକ୍ରମେ ନିଜମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସତ୍ୱ ରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିରୁଶାଲେମ୍ ସ୍ୱାଧୀନା, ସେଇ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ର ମାତା। କାରଣ ଲେଖାଯାଇଛି, “ହେ ବନ୍ଧୁ ୫୧, ଯେ ସକ୍ରମେ ନିଜ ଜନ୍ମ ଦେଉନାହିଁ, ଆନନ୍ଦ କରେ; ହେ ଯେ ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗ କରୁନାହିଁ, ଫୁଟିପଡ଼ି ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରେ; କାରଣ ଯାହା ସ୍ୱାଧୀନା, ସେହିଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନତାଠାରୁ ଅଧିକ ସକ୍ରମେ ନିଜ ଅଛନ୍ତି।” ଏବେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଧର୍ମ ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ନିଜ ସକ୍ରମେ ନିଜ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଯେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଜନ୍ମିଥିଲେ, ସେ ଯେ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥିଲେ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି। ତଥାପି ଶାସ୍ତ୍ର କ’ଣ କୁହେ? “ଦାସୀକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଦିଅ; କାରଣ ଦାସୀର ପୁତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନର ପୁତ୍ର ସହ ଉଚ୍ଚ ରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ।” ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମେ ଦାସୀର ସକ୍ରମେ ନିଜ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନାର। ଗାଲାତୀୟ 4:22-30.

କରୁଣର ସମୟାବଧିରେ, ପ୍ରାଚୀନ ଶାନ୍ତିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ବାସ୍ତବତାର ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହେଲା। ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଏହି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମିଲର ଦୁଇଟି ଉଦାହରଣ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିର ଗଠନତତ୍ତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେହି ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ପୌଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ସେହି ଏକେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ତିନୋଟି ଉଦାହରଣ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିକୁ ପରିଚିତ କରେ, ଯାହା Future for America-ର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତିମାନଙ୍କର ଗଠନତତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ଆଠ ଓ ନଅର ଉଲ୍ଲାସ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାପଡ଼ାର ରୂପରେଖ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ “ଦୈନିକ” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟଟି ପୌରାଣିକ ରୋମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ ବୋଲି ତାଙ୍କର ଆବିଷ୍କାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ସେ ଏହି ଆବିଷ୍କାର ପାଉଲଙ୍କ ଥେସଲୋନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରରେ କରିଥିଲେ। ସେହି ବୁଝାପଡ଼ା ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରମୁଖ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ “ମିଥ୍ୟା” ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟୁରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣିଥାଏ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ, ଉଲ୍ଲାସ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ବିଷୟକ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନକୁ, ପୌଲଙ୍କ ପତ୍ରରେ ମିଲର କ’ଣ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ତାହା ବିଚାର କରି, ଆମେ ଜାରି ରଖୁଛୁ।

“ଯିଏ ବାହ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଭାଗର ତଳକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମଣିଷର ହୃଦୟ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ବିପୁଳ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି, ଏହିପରି କହନ୍ତି: ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାର କାରଣରୁ ପୀଡ଼ିତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ନୁହଁନ୍ତି।’ ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଆନନ୍ଦ କରେ। ‘ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଆଗରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୁଁ ପ୍ରସନ୍ନ ନୁହେଁ, ତାହାହିଁ ବାଛିଲେ।’ ‘ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ,’ କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ‘ସତ୍ୟପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ,’ ‘ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲେ।’ ଯିଶାୟ 66:3, 4; 2 ଥେସଲୋନୀକୀୟ 2:11, 10, 12.”

“ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: ‘ମନକୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୋହ କଣ ହୋଇପାରେ—ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍‌ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବିବା; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଅନେକ କଥାରେ ସାଂସାରିକ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାପ କରୁଛ? ଆହା, ଏହା ଏକ ମହା ପ୍ରଚାରଣା, ଏକ ମନୋହର ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ, ଯେମାନେ କେବେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ଆକୃତିକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ, ଏବଂ କୌଣସି କଥାର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଯେତେକି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ କିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।”

Testimonies, volume 8, 249, 250.